

Tôi tên Nguy&#n Khánh Vũ, k&#su đi&#n toán cho m&#t công ty bên Arizona.
Đã tham gia v&#i bài 'Nu&#c M&# và tôi' vào năm đ&#u tiên, và m&#i nh&#t là bài 'Nu&#c M&# và v&# tôi'.

Nhi&#u ngu&#i cho r&#ng chi&#n tranh đã k&#t thúc hơn 30 năm r&#i, v&# l&#i Vi&#t c&#ng cung thay đ&#i r&#i, sao l&#i ch&#ng? V&#i tôi, nh&#ng bài h&#c, nh&#ng kinh nghi&#m thương đau mà th&# h&# Cha Anh đã có v&#i Vi&#t c&#ng nh&#c tôi ph&#i c&#nh giấc luôn luôn.

Bài h&#c s&# 1: Vi&#t c&#ng gi&#t ngu&#i Qu&#c gia ngay trong th&#i k&# phôi thai kháng Pháp, đánh Nh&#t, vì Vi&#t c&#ng mu&#n cu&#p quy&#n lãnh đ&#o đ&#t nu&#c, đ&# có th&# toàn quy&#n làm tay sai cho c&#ng s&#n qu&#c t&# tru&#c kia, và nay cho quan th&#y Trung c&#ng.

Bài h&#c s&# 2: Trong nh&#ng k&# c&#i cách ru&#ng đ&#t, Vi&#t c&#ng đã gi&#t bi&#t bao ngu&#i dân vô t&#i, gi&#t ngay c&#nh ngu&#i mà có l&# ch&#ng bao lâu tru&#c đó đã hào phóng b&# ra vàng, ti&#n c&#a đóng góp trong các cu&#c quy&#n góp cho Vi&#t c&#ng.

Bài h&#c s&# 3: Ký k&#t ngưng b&#n v&#i Vi&#t c&#ng chưa ráo m&#c thì H&# Chí Minh xua ngay quân gi&#t hàng ngàn đ&#ng bào mi&#n Nam vô t&#i trong T&#t M&#u Thân.

Bài h&#c s&# 4: Vi&#t c&#ng x&#e ngay b&#n hòa đàm Paris mà chúng ch&# v&#a ký.

Bài h&#c s&# 5: Tru&#ng h&#c Cai L&#y, nơi bao tr&# tho đang ê a bên trang sách, sao l&#i là m&#c tiêu pháo kích c&#a Vi&#t c&#ng? Sao Vi&#t c&#ng l&#i nh&#n tâm b&#n vào hàng ngàn đ&#ng bào vô t&#i đang tr&#n ch&#y 'gi&#i phóng quân' trên đ&#i l&# kinh hoàng?

Bài h&#c s&# 6: 'Nhà nu&#c thông báo đ&# nhân dân đ&#ng tin vào các tin đ&#n th&#t thi&#t. Nhà nu&#c s&# không đ&#i ti&#n'. Và vi&#c đ&#i ti&#n, th&#c ch&#t là m&#t cu&#c ă&#n cu&#p tài s&#n c&#a ngu&#i dân mi&#n Nam, đ&#c ti&#n hành ch&# m&#t ngày sau đó. Đây là m&#t nhóm th&# ph&# cai tr&#, ch&# không ph&#i là m&#t nhà nu&#c pháp tr&#. 500 đ&#ng ti&#n Vi&#t Nam c&#ng hòa đ&#i l&#y 1 đ&#ng ti&#n H&#. Vi&#t c&#ng có cái gì đ&# mà đ&#i?

Không Cho Phép Mình Quên

Tác Giả: Nguyễn Khánh Vũ

Thứ Tư: 08 Tháng 7 Năm 2009 04:56

Bài h< c s< 7:

- 'Ngày mai em s< ch< các con đ< n đây thăm anh', M< tôi b< n r< n chia tay Ba tôi sau khi ch< Ba tôi đ< n đ< a đ< m t< p trung 'c< i t< o'.

- 'Em v< ráng lo cho Th< y M< và các con. Đem nay ch< c ch< n anh s< b< dem đi nơi khác. Và em cung đ< ng mong anh s< v< sau 10 ngày', Ba tôi căn đ< n.

- 'Nhưng... cách m< ng thông báo t< p trung 10 ngày mà', M< tôi tr< l< i.

Ôi thương thay cho ngu< i dân hi< n lành, th< t th< đ< t nu< c tôi. Và ch< c đâu đó < Hà n< i, đã có m< t nhóm ngu< i ng< i cu< i khoái trá.

Trên đây là m< t ít trong s< nh< ng bài h< c 'co b< n' mà tôi luôn t< nh< c mình và 'không bao giờ cho phép mình quên.'

Có nhi< u ngu< i cho r< ng Vi< t c< ng đã thay đ< i r< i. V< i tôi, Vi< t c< ng ch< là m< t loài t< c kẻ đ< m và h< c p. Nó thay đ< i màu đ< t n t< i, đ< ti< p t< c l< a b< p, che đ< y cái b< n ch< t b< t bi< n c< a chúng là tàn ác và đ< h< n. V< i nh< ng ngu< i cùng m< t dòng máu Vi< t thì chúng ch< ng ch< a m< t hành vi b< n th< u nào, nhưng v< i k< thù phương B< c, k< thù mà ngàn năm tru< c cha ông ta đã ch< m< t đ< t tên, thì chúng l< i qu< i g< i. Khi đ< c b< n tin Giang Tr< ch Dân vào t< m < Đa N< ng, r< i vào Saigon g< p m< t hoa ki< u Ch< L< n, sau đó m< i bay ra Hà n< i đ< g< p b< n đ< n em < Ba Đình, lòng tôi sôi s< c căm h< n, t< i nh< c. V< i cái th< ng Tàu phù này, Vi< t Nam xem ch< ng ch< là cái ao làng c< a nó. Khi đ< c b< n tin th< y đ< m du khách Trung c< ng ph< t c< , đón đ< c th< v< n trên đ< ng ph< Saigon trong khi nh< ng ngu< i dân Vi< t b< cô l< p, b< đ< y ra xa, tôi bi< t r< ng tôi v< n còn sáng su< t. Tôi v< n th< y rõ cái t< i t< , x< u xí c< a Vi< t c< ng dù đ< ng đ< c che đ< y du< i m< t cái áo màu mè bên ngoài c< a m< t con t< c kẻ. Vi< t c< ng đã thay đ< i?

Tôi may m< n có m< t ngu< i cha sáng su< t v< i nh< ng phân tích s< c bén, thuy< t ph< c. Ông luôn là ngu< i đ< u tiên tôi tìm đ< n đ< tham kh< o và h< i ý ki< n khi nghe ho< c đ< c th< y nh< ng bi< n đ< ng

nào trong xã hội. Là một cựu quân nhân trong quân lực Việt Nam Cộng Hòa, ngoài 70, ông vẫn canh cánh trong lòng chuyện vẫn mong đợi tước. 'Mười năm công cộng mình phải học là có tiền học là có quy', Ba tôi nói. Và trong tình thế không có cái hai, ông vẫn công cộng theo cách riêng. Ông hun đúc tinh thần yêu nước cho con cháu trong gia đình qua các câu chuyện kể, qua những những những tình hình, những những con cháu thì táo tợn những những mua chuộc cái Việt cộng. Ông những con cháu dành chút thời gian thời phút nén nhang, đợi một ít hoa, nơi đại chiên sĩ Việt-Mỹ nhân ngày Chiến Sĩ Truân Vong. Ông công cộng đợi với các cuộc biếu tình nghiêm túc trong công cộng. 'Mình đợi dù không làm được gì nhưng mình phải đợi đến thời điểm chính kiến của mình, đợi đến thời điểm viên anh em', Ông thu những nói như vậy. Ông đợi với các buổi ra một sách có liên quan đến lịch sử, đến quân đội và luôn những mua sách những đợi đến ít ít Ông những đợi hàng tháng. Tôi đợi nghe rồi thì những những nguôi bình cái Ông, thì so giao đến thân tình, 'Mười năm gặp anh, tôi hiểu ra những vẫn đợi quá'.

Tôi luôn công cộng theo Ba tôi tham gia các cuộc biếu tình nghiêm túc trong công cộng. Tôi phải giúp giêng dấy Việt cộng cho các em những với hy vọng góp một bàn tay phá vỡ cái nghẹt quy 36 mà Việt cộng đã và đang công cộng thời điểm hiện tại những ngoài qua sách báo, qua các chương trình ca những của chúng. Tôi 'tranh thủ' giờ ăn trưa trong công ty, đợi viết bài và tham gia tranh luận trên các diễn đàn với công cộng 'giành dân, lên đến' với Việt cộng trên mạng để toán. Tôi luôn mua băng ghi các chương trình ca những, các tài liệu lịch sử để những những các trung tâm, các cơ sở có đợi nghe hướng công cộng rõ ràng. Tôi công cộng giờ thích cho các con tôi khi chúng thời điểm cái lá máu chúng thời trong sách báo.

Bên bè tôi, có người cho tôi công cộng cái đoán. Là người Việt nên tôi vẫn nhớ Ông Bà ngày xưa có dạy 'một câu nói, chín câu lành'. Tôi cung cho mình là một người Công giáo kiên định và vâng phục. Chúa tôi có dạy rằng 'Nếu có kẻ tát con má bên phải, con hãy đưa má bên trái cho kẻ đó tát'. Kính thưa Ông Bà, Việt cộng ngày xưa dạy Ba con nói rằng sâu, chờ thời với khi Ba con không không trên đôi nên gặp với một bình án sẽ thêm được vài tháng là hết. Một chỗ em con bắt xếp vào hàng cuối cùng trong xã hội vì 'trúng' đến mà 'tiêu chu' của Việt cộng, dân Bắc di cư đến Công giáo-con Ngộ quân Ngộ quy. Ngày xưa Việt cộng giờ chúng con là đi điếm bám chân đến quốc thì nay là 'khúc ruột ngàn dặm', một khúc ruột mà hàng năm có thể giờ với trong nước gần 10 triệu đến quốc. Bao nhiêu đến bào nghèo lên đến sống bên Cambodia hay còn kẻ đến Philippines, bao nhiêu công nhân làm tôi mà không nơi, bao nhiêu cô gái bán thân không vùng Đông Nam Á, thì sao không là 'khúc ruột'? Truân, Việt cộng giờ dân miền Bắc trong 'cách ruột đến', chôn sống dân miền Trung trong Mậu Thân, dạy đến, thời tiêu quân cán chính miền Nam sau ngày 'giải phóng', nay Việt cộng lại tiếp tục cướp đến của bao người dân thời điểm, bé miệng, tiếp tục tàn phá quê hương, phá bỏ đến đến làm người. Người dân đã công những 'một nh' mà trăm ngàn 'nh' mà 'lành' vẫn không thời. Ông Bà kính, làm sao có 'lành' với quê? Lạy Chúa, Việt cộng đánh đến bào con thể thời trong 'cách ruột đến'. Việt cộng chôn sống đến bào con trong Tết Mậu Thân. Việt cộng đánh gia đình con và biếu bao gia đình miền Nam tan nát sau 'ngày giải phóng'. Việt cộng đến đến bào con ra biếu Đông và hàng ngàn người đã bắt mình, đa ô những, nhe không duỗi tay thời. Nay Việt cộng tiếp tục đánh phá các công cộng đến những ngoài, nơi chúng con đang xây đến đến đến

Không Cho Phép Mình Quên

Tác Giả: Nguyễn Khánh Vũ

Thứ Tư, 08 Tháng 7 Năm 2009 04:56

Sống mãi cho thà hã mai sau. Lạy Chúa, chúng nhữg c hai má chúng con đã đ cho Vi t c ng tăt, mà toàn thân, l c ph ngu t ng cung tang thương. Thì nay xin Chúa cho con theo câu 'có lúc con ph i hi n nhu con tr u, có khi con ph i khôn ngoan nhu con r n'. Tôi có c c đoan không khi tôi ch ng C ng hay Vi t c ng đã thay đ i chẳng?

Tôi s còn ch ng c ng ngay c khi Vi t c ng không còn trên quê hương tôi. Ngày quê hương thanh bình, tôi s v l i vùng quê M Tho hi n hòa, m m t ngôi tru ng d y h c cho các em nh . Và l ng trong nh ng bài h c Vi t văn, toán h c, tôi ch c ch n s k cho các em nghe nh ng t i ác c a Vi t c ng, nh c cho các em nh ng kinh nghi m thương đau c a cha ông, v i m t hy v ng là các em s không bao gi đ cái ch nghĩa quái thai này xu t hi n m t l n n a trên đ t nu c thân yêu du i b t k hình th c nào..

Tôi vi t bài này trong ni m tu ng nh ngu i Chú, ngu i C u, nh ng sĩ quan anh dũng c a quân l c Vi t Nam c ng hòa hy sinh trong cu c chi n, nh ng đ a em và bà con xa g n ch t trên bi n Đông, vì lý tu ng t do.